

Министърът на отбраната Красимир Каракачанов, който е известен и като [агент „ИВАН” на Шесто управление на ДС](#) за борба с идеологическата диверсия, продължава да награждава свои „колеги” от тоталитарния апарат на комунистическия режим.

След като преди няколко месеца той награди с почетен знак депутата от БСП Таско Ерменков, [бивш кадрови служител на Разузнавателното управление на Генералния щаб на БНА](#), наскоро е удостоил с награден знак „За достойнство и чест” друг депутат на БСП в 44-то Народно събрание и агент на ДС Славчо Велков.

Това съобщи сайтът Faktor.bg, позовавайки се на свои източници от парламента. Награждаването е било на церемония след Гергьовденския военен парад, на която са отличени ветерани от войните и офицери от запаса.

Славчо Велков, който се лансира като експерт по сигурност е вербуван за агент на ДС от Трето управление на ДС (военното контраразузнаване) под псевдоним „ПЕЕВ” през 1974 г., когато е 24-годишен. Свален е от отчет през 1987 г.

От досието му сатава усно, че мотивите за привличането му са „идейно-политически”. Основната задача на агент „ПЕЕВ” е да донася сведения за опазването на военната тайна от работещите в граничното поделение на БНА в Крумовград, а по-късно и за поделенията в Хасково и Пазарджик, където е служил.

В армията Велков е приет за член на БКП, а по-късно и за секретар на първична партийна организация на БКП в Крумовград и Хасково.

В една от атестациите му още преди да бъде вербуван, през 1971 г. е посочено, че „отношението му към политиката на Партията и правителството е правилно. Към служебните си задължения се отнася с недостатъчна съзнателност. Склонен е към извършване на дребни дисциплинарни нарушения. Има склонност да умува по разпорежданията на командирите си и апострофира същите. При изпълнение на служебния си дълг е недостатъчно взискателен към себе си и своите подчинени. Проявява немарливост към външния си вид. Липсва у него умението да поддържа добър ред и дисциплина сред своите подчинени“.

През началото на юни 1983 година Славчо Велков се разделя с народната армия и се преориентира към народната милиция, премествайки се да живее в София. Престоят на Велков в МВР е изключително кратък – само три години и е свързан изцяло с така наречения Пети отдел – за оперативна, бойна и мобилизационна готовност. Тази служба е възприемана като последната дупка в системата, натоварена да изготвя планове за бойна готовност.

Велков обаче е уволнен от нея, след като при едно реструктуриране отказва да изпълни пряка заповед за започване на работа в новото подразделение. Отказът му е мотивиран с това, че здравословното му състояние не му позволявало да изпълнява новите задължения.

В досието му е запазено негово изложение за уволнението му, което Велков пише след 10 ноември 1989 г. до новия министър на вътрешните работи ген. Атанас Семерджиев, в което се жалва като жертва на системата.

Изглежда подборът на министър Каракачанов към свои „колеги” от тоталитарните комунистически служби е специален, тъй като отличения от него неотдавна депутат от БСП Таско Ерменков също отказва да изпълни заповед на резидента на военното разузнаване в Западен Берлин през 1990 г. в желанието си да закупи служебния „Фолксваген”, с който е желал да се сдобие при отзоваването му от „гнилия” Запад.